· מהדורה קצרה לחלוקה בקהילה ·

שבת

מקור הברכה

הבית · הרצון · המלכה · השבת שלי

היום שבו מתנתקים,
כדי לקבל את הכול.

· ב ס " ד ·

שבת – מקור הברכה

מהדורה קצרה לחלוקה בקהילה

החוברת הזאת היא תמצית של הספר "שבת – מקור הברכה". שלושה שערים, שלושה עשר רעיונות, שש דיאגרמות, ובסוף פרק סיכום על השבת שלי עם חמישה עשר מקורות בלשונם – כדי שכל אחד יוכל לקחת איתו לשולחן השבת משהו אחד חדש. הרעיון המרכזי פשוט: **הכול מתחיל בשבת** . השבת איננה סוף השבוע – היא המקור שלו. מתנתקים, כדי לקבל את כל העדכונים לשבוע הבא.

א׳	מקור הברכה	ח׳	שותפים במעשה בראשית
ב׳	העני ובעל הבית	ט׳	השבת המפנקת
ג׳	אלפיים אמה	י׳	שמאי והלל
ד׳	רשות הרבים החדשה	י״א	ממליכים בכל שבת
ה׳	רבי שמעון קנה את השבת	י״ב	מצב משפחה
ו׳	עולם הרצון	י״ג	חמדת ימים
ז׳	עדן · נהר · גן	◆	סיכום: השבת שלי בהתאמה אישית

· שער ראשון ·

שער הבית

בעל הבית · אלפיים אמה · רשות הרבים

· פרק א' ·

מקור הברכה

השבת היא לא מנוחה אחרי העבודה – היא המקור שממנו העבודה מתברכת. כמו מכשיר שמתנתק כדי לקבל עדכון: מתנתקים מהשידור החוצה, כדי לקלוט מה לעשות ואיפה להיות בכל רגע של השבוע.

> "לקראת שבת לכו ונלכה, כי היא מקור הברכה" — לכה דודי

· פרק ב' ·

העני ובעל הבית

המשנה הראשונה במסכת שבת פותחת בשני אנשים: **העני עומד בחוץ, ובעל הבית בפנים**. "אין עני אלא בדעה" – העני הוא מי שלא יודע מה הבית שלו, ועומד תמיד ברחוב. בעל הבית הוא מי שיודע מה ביתו, מה בפנים ומה בחוץ. השבת שואלת כל אחד: איפה אתה עומד?

> "העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים" — משנה שבת א, א

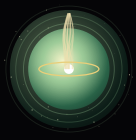

· פרק ג' ·

אלפיים אמה

השבת היא אין סוף – ובכל זאת יש לה תחום. אלפיים אמה הם לא גבול לאין סוף, אלא **הכלי** שלו. אל תסתכל מעבר לאלפיים אמה: מה שבתוך התחום שלך – זה מה שמגיע אליך השבת.

> "שבו איש תחתיו, אל יצא איש ממקומו ביום השביעי" — שמות טז, כט

· פרק ד' ·

רשות הרבים החדשה

הרשת היא רשות הרבים של הדור. מי שמחובר כל השבת עוד לא נכנס לשבת – הוא "עני בדעת", עומד בחוץ. החידוש הוא לא לשפוט אותו, אלא **ללמד ולזכות**: להראות לו את הדלת של הבית. (דרש ומשל; השימוש במכשירים בשבת אסור על פי ההלכה.)

> "אין עני אלא בדעה" — נדרים מא ע"א

השבת במרכז השבוע

הכול מתחיל בשבת – ששת הימים יוצאים ממנה

רשות היחיד · תחום · רשות הרבים

הבית, אלפיים האמה, והרשת שבחוץ

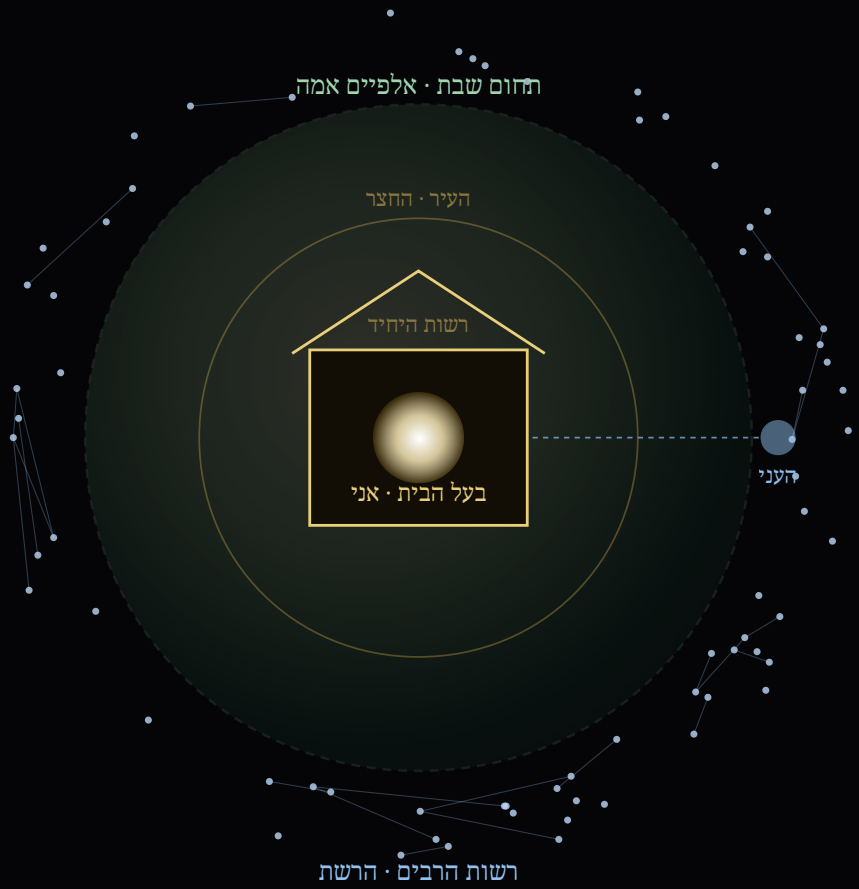

· שער שני ·

שער הרצון

רבי שמעון · עולם הרצון · עדן נהר גן

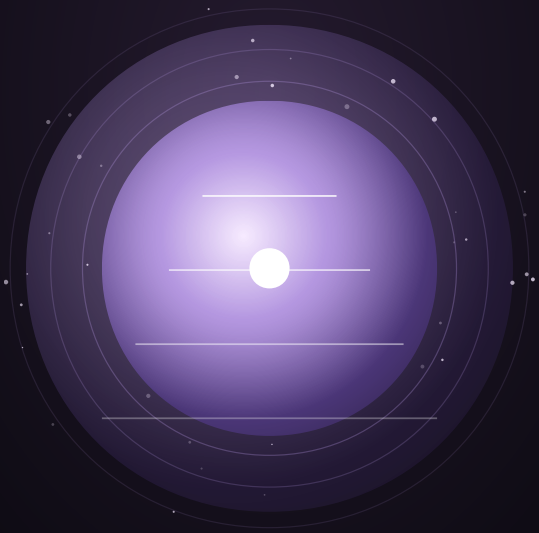

· פרק ה' ·

רבי שמעון קנה את השבת

השבת הייתה כמו בית פרוץ. רבי שמעון בר יוחאי, שהלכה כמותו ב"דבר שאינו מתכוון" וב"מלאכה שאינה צריכה לגופה", העביר את השבת אל **המחשבה והרצון** – "מלאכת מחשבת אסרה תורה". כך קנה את השבת ונעשה בעל הבית עליה.

> "הני למה לך? אמר להו: לכבוד שבת" — שבת לג ע"ב

· פרק ו' ·

עולם הרצון

השבת שייכת לעולם הרצון – עולם האצילות. היא קדמה למעשה: "סוף מעשה במחשבה תחילה". ובמנחה של שבת, אומר הזוהר, מתגלה **רעוא דרעוין** – רצון הרצונות.

> "סוף מעשה במחשבה תחילה" — לכה דודי

· פרק ז' ·

עדן · נהר · גן

ענג = **ע**דן, **נ**הר, **ג**ן (פרדס רימונים). השבת היא נהר שיוצא מעדן ומשקה את הגן. שלוש הסעודות הן שלושה מקומות לעמוד על הגדה ולשתות: ליל שבת – חקל תפוחין; יום שבת – עתיקא קדישא; סעודה שלישית – זעיר אנפין.

> "ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן" — בראשית ב, י

· פרק ח' ·

שותפים במעשה בראשית

מי שאומר "ויכולו" נעשה שותף לבורא במעשה בראשית. השבת איננה מוצר מוגמר – אתה מייצר את מצב השבת שלך: איזה שולחן, אילו שירים, איזה לימוד. "עץ חיים היא למחזיקים בה".

> "כל המתפלל בערב שבת ואומר ויכולו – נעשה שותף להקב"ה" — שבת קיט ע"ב

עדן · נהר · גן

ענג שבת ושלוש הסעודות

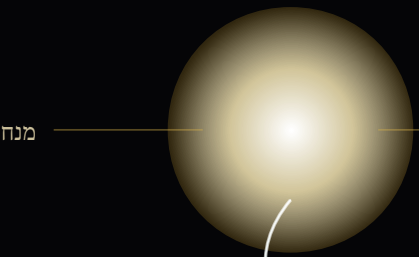

עדן

מנחה · זעיר אנפין · ר'

נהר

שחרית · עתיקא קדיש

גן

ליל שבת · חקל תפוחי

ע · נ · ג = ענג שבת

· שער שלישי ·

שער המלכה

המלכה · שמאי והלל · המשפחה

פרק ט׳
השבת המפנקת

השבת היא מלכה וכלה – ומערכת יחסים, לא רשימת חובות. היא מפנקת גם מי שאין לו זכויות: "מתנה טובה יש לי בבית גנזי"; "כל המשמר שבת כהלכתו... מוחלין לו". והיא קנאית – אוהבת את מי שמשקיע בה. **בואי, תפנקי אותי.**

> ״כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו״ — שבת קיח ע״ב

פרק י׳
שמאי והלל

שמאי עולה "ישר לטופ" כבר ביום ראשון – כל ימיו לכבוד שבת. הלל עולה מדרגה ביום – "ברוך ה' יום יום". שתי דרכים לאותה פסגה – וה"מגלה עמוקות" מוצא את שתיהן בכפל הפסוק "ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני ה' תמיד". ו"שבטל רצונך": השבת היא לא עול – היא זכות. "תגיד לי מה לעשות".

> ״כל ימיו היה אוכל לכבוד שבת״ — ביצה טז ע״א

· פרק יא ·

ממליכים בכל שבת

כל קידוש – כמו בפעם הראשונה, "זכר למעשה בראשית". לא באים למסיבת שנה חדשה בבגדים של שנות השמונים. דמיינו באולינג של **שש אלף מסלולים** – מסלול לכל שנה, ובסוף כל אחד ראש השנה: נסירה והמלכה מחדש. למעלה אין זמן, וכל המסלולים רצים בבת אחת – השנה הראשונה והאחרונה באותו רגע. ואנחנו? המסלול של תשפ"ז. וכל אחת מחמישים השבתות היא קול בהמלכה.

> "אמרו לפני מלכיות כדי שתמליכוני עליכם" — ראש השנה טז ע"א

· פרק יב ·

מצב משפחה

לפני הכול – רשימת עדיפויות. האבנים הגדולות קודם: שבת, משפחה, תורה. אחר כך החצץ – העבודה. ובסוף החול – ההתראות. הברכה היא המשפחה, הם החברים. מתנתקים מהרשת כדי להיות ב**מצב משפחה**.

> "נר ביתו עדיף, משום שלום ביתו" — שבת כג ע"ב

· פרק יג ·

חמדת ימים

"שבת אני חייב לשבת". לא "לעשות כלום" – לעשות את הכלום של השבת. מזמור שיר ליום השבת – ליום שכולו שבת. מי שיושב בשבת, יוצא ממנה עם השבוע כולו.

> "חמדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית" — תפילת שבת

שש אלף מסלולים · זמן אחד

מסלול לכל שנה – וכולם רצים בבת אחת

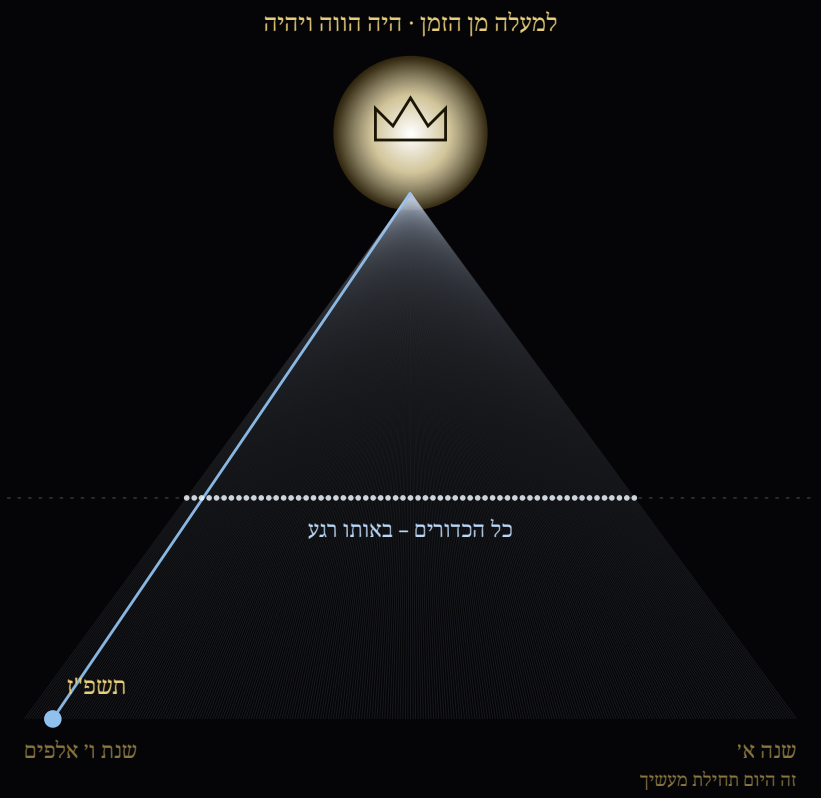

שש אלף מסלולים · בסוף כל מסלול – ראש השנה, נסירה והמלכה

שני מסלולים לשבת

שמאי – מיום ראשון; הלל – יום יום

שמאי · מחד בשבא לשבתא

כבר ביום ראשון בטופ – והשבוע יורד מלמעלה

הלל · ברוך ה' יום יום

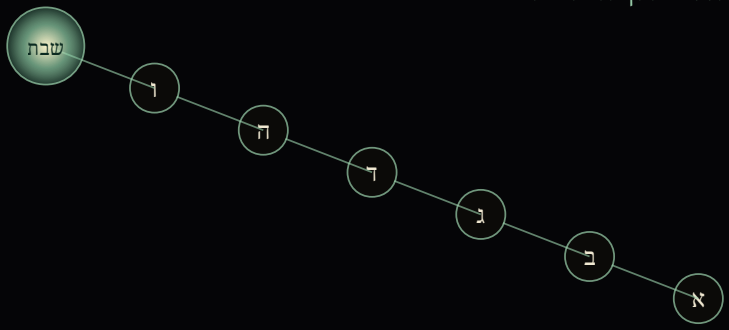

כל יום עולה מדרגה – לאט לאט, עד השבת

האבנים הגדולות קודם

שבת, משפחה, תורה – ואחר כך כל השאר

החול
התראות · פיד

החצץ
עבודה · עסקים

האבנים
קודם

· סיכום הספר ·

השבת שלי

בהתאמה אישית · חמישה עשר מקורות

· סיכום הספר ·

השבת שלי בהתאמה אישית

סיכום שער השבת שלי · כל מקור בלשונו

שער השבת שלי הוא הקומה שבה כל מה שראינו למעלה יורד אל השולחן שלך. השבת היא אין סוף, ולכן היא יכולה להיות שלך. היא לא חצי פנסיון אלא עולם הרצון. כמה שמשקיעים בה, כך היא מחזירה. הענג הגדול ביותר הוא לא לחשוב על שום דבר אחר. והבסיס של הכול הוא המשפחה, השולחן והחברים, עד שנהיים אחד.

בפרק הזה מובא כל רעיון מן השער יחד עם המקור שלו, בלשון המקור, ואחריו הסבר קצר בלשון פשוטה ומראה מקום בספר. כך אפשר ללמוד את השער כולו מתוך המקורות עצמם.

השבת שלי · הסיכום בלוח אחד

העיקרון	המקור	מה עושים
לעשות את השבת	שמות לא, טז	לא רק לשמור. לעשות אותה שלך
עולם הרצון	ישעיהו נח, יג · חגיגה י ע"ב	לרצות, ולא "לא לעשות כלום"
אין סוף, ולכן אישית	לכה דודי · ביצה ד ע"ב	לכוון אותה לפי הבית והמנהג
ההשקעה	עבודה זרה ג ע"א · שבת קיט ע"א	לטרוח בעצמך, משישי, מחמישי, מראשון
התשואה	שבת קיט ע"א	מה שנותנים לשבת, השבת פורעת
הענג	שבת קיח ע"ב · שו"ע או"ח שו, ח	לא לחשוב על שום דבר אחר
הבסיס	שבת כג ע"ב · קיט ע"ב	המשפחה, הנר, השולחן הערוך
ההתרחבות	שבת קכז ע"א	לוותר, להתרחב, לפתוח לאורחים
האחדות	זוהר תרומה · מנחה של שבת	לנתק את העולם ולהיות אחד

· המקורות במלואם ·

השבת שלי · המקורות

חמישה עשר מקורות, מן התורה ועד הזוהר

· א · תורה · שמות לא, טז-יז ·

את השבת עושים

> וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ.

בלשון פשוטה · התורה אומרת לא רק "ושמרו" אלא גם "**לעשות את השבת**". השבת קדושה מעצמה, אבל כמה ממנה נכנס אל הבית תלוי במי שעושה אותה. ו"לדורותם": בכל דור ובכל בית היא נעשית קצת אחרת.

בספר המלא: שער השבת שלי, לפני שמתחילים, פרק *3*

· ב · נביאים · ישעיהו נח, יג-יד ·

עולם הרצון, לא חבילת נופש

> אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי, וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ ה' מְכֻבָּד, וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר. אָז תִּתְעַנַּג עַל ה', וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ, וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ, כִּי פִּי ה' דִּבֵּר.

בלשון פשוטה · הנביא מדבר על **חפצים**, כלומר על רצון. השבת היא לא "לא לעשות כלום" אלא להחליף את רצון החול ברצון של שבת. ויחד עם מה שלמדנו מרבי שמעון, ש"מלאכת מחשבת אסרה תורה" (חגיגה י ע"ב), יוצא שהשבת היא עולם הרצון, וצריך לרצות.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק *1*; שער הרצון

· ג · בראשית רבה ח, ב · לכה דודי ·

קדמה במחשבה

> אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן לָקִישׁ: שְׁנֵי אֲלָפִים שָׁנָה קָדְמָה הַתּוֹרָה לִבְרִיָּתוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲדָא הוּא דִכְתִיב: וָאֶהְיֶה אָצְלוֹ אָמוֹן וְגוֹ', וְיוֹמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלֶף שָׁנִים, דִּכְתִיב: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל.
>
> לְקָרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה, מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה, סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה.

בלשון פשוטה · חשוב לדייק: את האלפיים שנה אמרו חז"ל על **התורה**. על השבת אנחנו שרים שהיא "**במחשבה תחילה**": נבראה אחרונה במעשה ועלתה ראשונה במחשבה. ולכן היא אין סוף, ודבר אין סופי מתאים לכל מידה.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק 2

· ד · תלמוד בבלי · ביצה ד ע"ב ·

הקו המשפחתי

> שָׁלְחוּ מִתָּם: הֶהֱרוּ בְּמִנְהָג אֲבוֹתֵיכֶם בִּידֵיכֶם.

בלשון פשוטה · כל אחד עושה את השבת בדרך שבה גדל: הניגון של סבא, המאכל של סבתא, הנוסח של הקידוש. אותה שבת לכולם, וכל בית מכוון אותה לפי המנהג שקיבל.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק 3, פרק 9

· ה · תלמוד בבלי · עבודה זרה ג ע"א ·

מי שטרח

> מִי שֶׁטָּרַח בְּעֶרֶב שַׁבָּת יֹאכַל בְּשַׁבָּת, מִי שֶׁלֹּא טָרַח בְּעֶרֶב שַׁבָּת, מַהֵיכָן יֹאכַל בְּשַׁבָּת?

בלשון פשוטה · השבת מתחילה ממי שמכין אותה. מה שהוכן לפני השבת, אוכלים בשבת.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק 4

· ו · תלמוד בבלי · שבת קיט ע"א · קידושין מא ע"א ·

גדולי הדור טורחים בעצמם

> רַב סָפְרָא מְחָרִיךְ רֵישָׁא. רָבָא מָלַח שִׁיבּוּטָא. רַב הוּנָא מַדְלִיק שְׁרָגֵי. רַב פָּפָּא גָּדֵיל פְּתִילָתָא. רַב חִסְדָּא פָּרֵים סִילְקָא. רַבָּה וְרַב יוֹסֵף מְצַלְּחֵי צִיבֵי. רַבִּי זֵירָא מְצַתַּת צַתּוֹתֵי. רַב נַחְמָן בַּר יִצְחָק מְכַתֵּף וְעַיֵּיל, מְכַתֵּף וְנָפֵיק.
> מִצְוָה בּוֹ יוֹתֵר מִבְּשֶׁלּוּחוֹ.

בלשון פשוטה · רבא מלח דג, רב חסדא חתך סלק, רבה ורב יוסף ביקעו עצים, רבי זירא הדליק את האש, ורב נחמן בר יצחק נשא על כתפו אל הבית ומן הבית. ובקידושין למדו מכאן ש"**מצוה בו יותר מבשלוחו**". מי שטורח בעצמו, מכין את עצמו לפגוש את המלכה.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק 4

· ז · תלמוד בבלי · ביצה טז ע"א · שבת קיט ע"א ·

זו לשבת

אָמְרוּ עָלָיו עַל שַׁמַּאי הַזָּקֵן: כָּל יָמָיו הָיָה אוֹכֵל לִכְבוֹד שַׁבָּת. מָצָא בְּהֵמָה נָאָה, אוֹמֵר: זוֹ לְשַׁבָּת. מָצָא אַחֶרֶת נָאָה הֵימֶנָּה, מַנִּיחַ אֶת הַשְּׁנִיָּה וְאוֹכֵל אֶת הָרִאשׁוֹנָה. אֲבָל הִלֵּל הַזָּקֵן מִדָּה אַחֶרֶת הָיְתָה לוֹ, שֶׁכָּל מַעֲשָׂיו לְשֵׁם שָׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: בָּרוּךְ ה' יוֹם יוֹם.

קַצָּב הָיִיתִי, וּמִכָּל בְּהֵמָה שֶׁהָיְתָה נָאָה, אָמַרְתִּי: זוֹ תְּהֵא לַשַּׁבָּת.

בלשון פשוטה · שמאי חי כל השבוע לקראת השבת, מיום ראשון. ובשבת קיט מסופר על הקצב מלודקיא, שכל בהמה נאה הקדיש לשבת, ובזכות זה זכה לשולחן של זהב. זו המדרגה העליונה של ההשקעה: כל השבוע "זו לשבת".

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק 5; שער המלכה, פרק 10

· ח · מכילתא דרבי ישמעאל · יתרו, מסכתא דבחודש ז · רמב"ן שמות כ, ח ·

לזכור מאחד בשבת

אֶלְעָזָר בֶּן חֲנַנְיָה בֶּן חִזְקִיָּה בֶּן חֲנַנְיָה בֶּן גְּרוֹן אוֹמֵר: זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, תְּהֵי זוֹכְרוֹ מֵאֶחָד בַּשַּׁבָּת, שֶׁאִם נִתְמַנָּה לָךְ חֵפֶץ יָפֶה, תְּהֵי מְתַקְּנוֹ לְשֵׁם שַׁבָּת.

בלשון פשוטה · כבר מיום ראשון זוכרים את השבת, וכל דבר יפה שמזדמן שומרים לכבודה. והרמב"ן מביא שישראל מונים את כל הימים לשם שבת: "אחד בשבת, שני בשבת". ולכן אנחנו אומרים בכל בוקר "היום יום ראשון בשבת".

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק 5; שער הבית, פרק 2

· ט · תלמוד בבלי · שבת קיט ע"א ·

השבת פורעת

זַבְנַיהּ בִּתְלֵיסַר עִילִּיָּתָא דְּדִינָרֵי דְּדַהֲבָא. פְּגַע בֵּיהּ הָהוּא סָבָא, אֲמַר: מַאן דְּיָזֵיף שַׁבְּתָא, פָּרְעֵיהּ שַׁבְּתָא.

בלשון פשוטה · יוסף מוקיר שבי קנה לכבוד שבת את הדג היקר בשוק ומצא בו מרגלית. מי שמלווה לשבת, **השבת עצמה פורעת לו**. וזה בדיוק הפירוש השלישי של המגלה עמוקות: השבת בעצמה נותנת את השכר. השבת יודעת מי משקיע בה.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק 6; שער המלכה, פרקים 4, 7

· י · תלמוד בבלי · שבת קיח ע"ב · תהלים לז, ד ·

משאלות לבו

> אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: כָּל הַמְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת נוֹתְנִין לוֹ מִשְׁאֲלוֹת לִבּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִתְעַנַּג עַל ה' וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ.

בלשון פשוטה · הענג הוא לא מותרות. הוא הפתח לכל מה שהלב מבקש.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק 7, פרק 12

· יא · שבת קנ ע"א · שולחן ערוך, אורח חיים שו, ח · מכילתא · רש"י שמות כ, ט ·

ענג: לא לחשוב

> מִמְצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: דִּבּוּר אָסוּר, הַרְהוּר מֻתָּר.
>
> הַרְהוּר בַּעֲסָקָיו מֻתָּר, וּמִכָּל מָקוֹם מִשּׁוּם עֹנֶג שַׁבָּת מִצְוָה שֶׁלֹּא יַחְשֹׁב בָּהֶם כְּלָל, וְיֹהַא בְּעֵינָיו כְּאִלּוּ כָּל מְלַאכְתּוֹ עֲשׂוּיָה.
>
> שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ: וְכִי אֶפְשָׁר לְבָשָׂר וָדָם לַעֲשׂוֹת כָּל מְלַאכְתּוֹ בְּשֵׁשֶׁת יָמִים? אֶלָּא שְׁבֹת כְּאִלּוּ כָּל מְלַאכְתְּךָ עֲשׂוּיָה.
>
> כְּשֶׁתָּבוֹא שַׁבָּת, וְהֵא בְּעֵינֶיךָ כְּאִלּוּ כָּל מְלַאכְתְּךָ עֲשׂוּיָה, שֶׁלֹּא תְּהַרְהֵר אַחַר מְלַאכָה.

בלשון פשוטה · שלוש מדרגות: דיבור של חול אסור; הרהור מותר מעיקר הדין; **ומצוה משום ענג שבת שלא לחשוב כלל**. כמו טלפון שמקבל עדכון רק כשסוגרים את כל התהליכים ברקע: כמה שפחות חושבים על שום דבר אחר, יותר מקבלים.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרקים 7–8

· יב · תלמוד בבלי · ביצה טז ע"א ·

רוחב לב

> אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן לָקִישׁ: נְשָׁמָה יְתֵרָה נוֹתֵן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּאָדָם עֶרֶב שַׁבָּת, וּבְמוֹצָאֵי שַׁבָּת נוֹטְלִין אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ, שֶׁנֶּאֱמַר: שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ, בֵּינוֹן שֶׁשָּׁבַת, וַוי אָבְדָה נֶפֶשׁ.

בלשון פשוטה · העדכון הגדול של השבוע נכנס דווקא אל מי שפינה לו מקום. מי שראשו פנוי, מקבל את הנשמה היתירה במלואה.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק 8; שער העלייה, פרק 7

· יג · תלמוד בבלי · שבת כג ע"ב · שבת קיט ע"ב ·

הבסיס הוא הבית

> נַר בֵּיתוֹ וְנַר חֲנֻכָּה, נַר בֵּיתוֹ עָדִיף, מְשׁוּם שְׁלוֹם בֵּיתוֹ.
>
> שְׁנֵי מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת מְלַוִּין לוֹ לָאָדָם בְּעֶרֶב שַׁבָּת מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵיתוֹ, אֶחָד טוֹב וְאֶחָד רַע. וּכְשֶׁבָּא לְבֵיתוֹ וּמָצָא נַר דָּלוּק וְשֻׁלְחָן עָרוּךְ וּמִטָּתוֹ מְצֻעַת, מַלְאָךְ טוֹב אוֹמֵר: יְהִי רָצוֹן שֶׁתְּהֵא לְשַׁבָּת אַחֶרֶת כָּךְ, וּמַלְאָךְ רַע עוֹנֶה אָמֵן בְּעַל כָּרְחוֹ. וְאִם לָאו, מַלְאָךְ רַע אוֹמֵר: יְהִי רָצוֹן שֶׁתְּהֵא לְשַׁבָּת אַחֶרֶת כָּךְ, וּמַלְאָךְ טוֹב עוֹנֶה אָמֵן בְּעַל כָּרְחוֹ.

בלשון פשוטה · כל אחד בדרכו, והבסיס הוא המשפחה. נר שבת הוא שלום הבית, ומה שהמלאכים מוצאים בבית השבוע, זה מה שיהיה בו בשבוע הבא.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק *9*; שער המלכה, פרקים *9*, *14*

· יד · תלמוד בבלי · שבת קכז ע"א ·

לפתוח את השולחן

> אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: גְּדוֹלָה הַכְנָסַת אוֹרְחִים מַהַקְבָּלַת פְּנֵי שְׁכִינָה.

בלשון פשוטה · כמו בזיווג שלמעלה, שבו כל צד מוותר ומתרחב, כך סביב השולחן: לוותר על הדעה ועל הצדק הקטן, ולפתוח את הבית לחברים ולאורחים. מי שמכין את עצמו לארח, מתכונן גם להתארח אצל המלכה.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק *10*; שער העלייה, פרק *6*

· טו · זוהר · תרומה (ח"ב קלה ע"א) · תפילת מנחה של שבת · דברי הימים א יז, כא ·

להיות אחד

> כְּגַוְונָא דְּאִינּוּן מִתְיַחֲדִין לְעֵילָּא בְּאֶחָד, אוּף הָכִי אִיהִי אִתְיַחֲדַת לְתַתָּא בְּרָזָא דְאֶחָד, לְמֶהֱוֵי עִמְּהוֹן לְעֵילָּא חַד לָקֳבֵל חַד.
>
> אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ.

בלשון פשוטה · השבת היא סוד האחד. כשאנחנו אחד, משפחה אחת ועם אחד, אנחנו כלי לאחד שלמעלה. ומה צריך לעשות? לנתק את כל העולם, לחשוב רק על שבת, ולהיות אחד.

בספר המלא: שער השבת שלי, פרק *11*; שער העלייה, פרק *5*

· במשפט אחד ·

מי שעושה את השבת שלו, ונותן לה הכול, מקבל ממנה הכול.

· לתלות ליד הנרות ·

שלושה עשר עקרונות

א הכול מתחיל בשבת
ששת הימים יוצאים מהשבת. לא מובילים אליה.

ב מתנתקים כדי לקבל
מכבים את השידור החוצה כדי לקלוט את העדכון.

ג העני בחוץ, בעל הבית בפנים
"אין עני אלא בדעה". קודם לדעת מה הבית שלי – ורק עליו להיות בעל הבית.

ד אלפיים אמה
השבת שלי בגודל שלי. לא להסתכל מעבר לתחום.

ה הרשת היא רשות הרבים
מי שמחובר כל השבת – עוד לא נכנס אליה. לזכות, לא לשפוט.

ו רבי שמעון קנה את השבת
מלאכת מחשבת: השבת עברה מעולם המעשה לעולם הרצון.

ז רעוא דרעוין
במנחת שבת מתגלה רצון הרצונות.

ח עדן · נהר · גן
שלוש הסעודות – שלוש תחנות על הנהר.

ט שותפים
מי שאומר ויכולו – שותף במעשה בראשית ומייצר את מצב השבת.

י השבת מפנקת
מלכה וכלה – אוהבת את מי שמשקיע בה.

יא שמאי והלל
מיום ראשון לטופ, או יום יום – שתי דרכים למקור אחד.

יב ממליכים בכל שבת
חמישים שבתות – חמישים קולות. כל קידוש כמו בפעם הראשונה.

יג מצב משפחה
האבנים הגדולות קודם. מתנתקים כדי להתחבר.

· מראי מקום ·

מקורות

משנה שבת א, א · תלמוד בבלי שבת י ע"ב; כג ע"ב; לג ע"ב; מא ע"ב; קיח ע"א–ע"ב; קיט ע"א–ע"ב

בבלי ביצה טז ע"א · ראש השנה טז ע"א · סנהדרין צז ע"א · נדרים מא ע"א · חגיגה י ע"ב

שולחן ערוך אורח חיים שטז, ח; שלד, כז · ערוך השולחן אורח חיים שלד, ד

זוהר חלק ב, פח ע"א–ע"ב · פרדס רימונים שער כג, פרק טז

שער הכוונות, דרושי ראש השנה (סוד הנסירה) · בני יששכר, מאמרי השבתות ג, ט · מגלה עמוקות, שבת קודש (ע"ב אופנים על "ביום השבת יערכנו") · מגלה עמוקות (הובא ברמזי שבת, תרכח) · לכה דודי

פרק הסיכום: שמות לא, טז–יז · ישעיהו נח, יג–יד · תהלים לז, ד · דברי הימים א יז, כא · בראשית רבה ח, ב · מכילתא דרבי ישמעאל, יתרו, מסכתא דבחודש ז

בבלי ביצה ד ע"ב · עבודה זרה ג ע"א · קידושין מא ע"א · שבת קכז ע"א; קנ ע"א · רש"י ורמב"ן שמות כ, ח–ט · שולחן ערוך אורח חיים שו, ח · זוהר תרומה (כגוונא) · תפילת מנחה של שבת

הפרשנות בחוברת – השבת כ"עדכון", הרשת כ"רשות הרבים", העני ובעל הבית כמשל לדעת – היא דרש ומשל, ואיננה פסק הלכה. למעשה – יש לשאול מורה הוראה.

"לקראת שבת לכו ונלכה,
כי היא מקור הברכה"

— לכה דודי